

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 24 Octombrie, 1884.

La 2 Noiembrie bisericile cari au introdus Că-lindariul Gregorian sîrbează pomenirea tuturor morților. Conform unui vechiu obicei oamenii — în pre-seara acestei zile — cu mic cu mare perigrinează la cimiteriu, și osteneala acestui perigrinagiu se răsplătește.

La această ocaziune fie-care om după puterile sale luminează țărîna unde sunt astrucate osămintele iubiților sei. Ceată de ceață perigrinează lumea dela cimiteriu la cimiteriu, și cei orientați varsă lacrimi pentru cei cari au părăsit această vale a plîngerei, ear mulțimea împinsă de curiositate, se delectează la li curirea luminelor de toate colorile.

În cimiteriu omul devine vrînd nevrînd dispus spre meditațiuni. Sufletul seu se pune în raport cu cei adormiți și omul face reflesiuni cînd la referințele între cari au rupt cei morți cu viața, cînd la nestatornicia lucrurilor din lume.

Începutul lunei lui Noiembrie și este de tot potrivit pentru lucruri de meditațiune filosofică. Toate sunt întocmite spre a vesti vestejire și nestatornicie.

Intocmirea sîrbărei pentru pomenirea morților, natura, care despoiată de toată podoaba și înclină creștetul spre somn sub durata ernei viforoase, anul solariu se învîrte prin ceasul al unsprezecelea, izbucnirea rescoalei românești de acum 100 de ani, care la ziua morților gregoriani a sculat din morți libertatea îngropată în decursul seclilor viforoși, toate acestea dispun pre om la meditațiuni.

Sufletul omului se pune în raport cu cei morți. La mormîntul unui bun tată de familie omul meditează asupra rolului însemnat, ce are un bun tată de familie în viața socială. Nu află omul destule laude pentru faptele lui, purtarea lui se recomandă de model pentru generațiuni.

La mormîntul omului de litere ne vine în minte toată activitatea dînsului. În legătură cu ea fazele prin cari a trecut juna noastră literatură, întreg șirul de bărbați încărungiți în serviciul ei și persecuțiunile, căreia ea a fost și este încă expusă.

Vine mormîntul martirului pentru libertatea națională. În sufletul omului se imbulzesc simțimintele cele mai nobile: recunoștința pentru sacrificarea vieții pe altariul patriei, și amărăciunea pentru neisbîndirea cauzei. În asemenea momente caracterele mai sanguinice jură răsbunare, răsbunare contra tiraniei, fie ea sub ori și ce formă ar fi. Inima omului începe a deveni stăpână, rațiunea cedează, și omul și zugrăvește înaintea ochilor

inimei sale tabloul suferințelor amare și seculare a le neamului seu. Tabloul este îngrozitoriu, omului ise strînge inima și pe gene strălucește lacrima curată ca lumina soarelui, căci nu este nimica mai curat ca lacrima la privirea tristului tablou al suferințelor națiunii proprii. Ea isvorește din inimă; mai mult, ea tîlmăcește ceea ce este în inimă, și o tîlmăcește astfel că lege pe lume pentru această tîlmăcire nu-ți poate cere samă.

Aceasta este ziua pentru amintirea morților, și așa i se întîmplă omului, dacă se pune în raport cu cei morți. Inima și mintea omului se orientează după fie-care mormînt.

E frumoasă această datină, căci ea se sîrbează la 2 Noemvre al fie-cărui an: și ziua de 2 Noemvre tocmai acum este de o actualitate foarte pronunțată. E frumoasă această datină, căci ea dă omului ocaziune a depune pe mormîntul celor morți tributul de recunoștință, fără a avea cineva dreptul a-i insinua tendențe politice sau doară chiar anarhice.

Și românii cari au inimă deschisă pentru cei morți, pot intra și ei pe această ușă în marele imperiu al morților, unde după dîsa poetului nu domnește nedreptate și ură, și acolo în fața perfecte egalități se-și verse tot focul inimei lor intristate și amărite.

Așa a făcut junimea studioasă dela universitatea din Budapesta. Cu stindarde în doliu s'au dus cei vii intrînd în împărăția morților și-au depus omagiile de recunoștință pre mormîntul celor morți. La mormîntul oamenilor de litere au făcut amintire despre meritele lor pe terenul literar, la mormîntul martirilor au făcut politică, la mormîntul bubului părinte de familie au glorificat virtuțile lui pentru familie și viața socială.

În împărăția morților omul nu mai cercetează momentele politice, cari au dat ansă activității celor morți. Fie-care glorifică faptele în lumina propriei istorii naționale. Acest drept de inimitate ne va fi garantat și nouă în împărăția celor morți.

La mormîntul lui Mihaiu viteazul sufletul nostru cu entusiasm privește la zilele, cînd unitatea națională se părea a fi devenit faptă. Judece istoria cum va judeca asupra eroului cădut sub sîcurea asasinilor, faptul că noi stam toți sub un sceptru va fi încălzit inima lui Mihaiu viteazul și visul lui de aur ca vis mai poate avea și astăzi îndreptățire. El procură omului momente plăcute, și este inofensiv, după cum sunt toate visurile de aur ale poeziei dăruite de cătră buna natură cu ageră închipuire.

Stefan cel mare ni se prezintă în momentul cînd alungat și zdrobit în bătae, bate în poartă la castel. Umbra maicei sale ni se prezintă în toată nobleța ei:

„Dute la oștire pentru țară mori
Și-ți va fi mormîntu-neoronat cu flori!”

și acumă resună în urechile noastre, ca dovadă vie de vitejia străbună, și inimă de mamă ca a vechilor Spartane, cari trimiteau la luptă pe fii lor cu deviza: „Sau cu scut, sau pe scut.”

O roată plină de sînge ficsată pe un stîlp ne dă mărturie de locul unde eroii libertății noastre naționale au respirat pentru ultima dată. Nu departe de ea se înalță falnicul stejaru dela Cebea, în a cărui apropiere zac osămintele martirului național Iancu. Din sîngele ce s'a scurs pe stîlpul cu roata, s'a nutrit stejarul cel falnic, în a cărui umbră se află înțelenit și plin de polomidă mormîntul eroului dela 1848.

Din patria vulturilor s'au născut ei toți, o idee i-a însuflețit în acțiunea lor, zdrobiți ei trupestă și el sufletește, cum se potrivesc ei unii lângă alții în locașul odichnei!!

Fericitul Sava Brancovanu cu jale privește la epitaful fericitului Atanasie, epitaf ridicat nu de mult în vechia residență a metropoliților nostri. Rugina veacurilor n'a mistuit mormintele lor, și nouă ne-a fost dat să sciricim cari dintre ei a fost mare, cel dintâi, care a suferit martiriul în felul seu, sau al doilea, care a suferit martiriul tot în felul seu.

Din dealul Reșinariului maiestatică figură a „Marelui Andreiu” cu lacrimi privește la multele uneltiri îndreptate de oamenii rei asupra bisericeii pe care el între multe și mari necazuri o a ridicat din umilită stare în care o a aflat la venirea sa în Ardeal. Da! la privirea disoluțiunii funeste împinse înaintea cu forțe nouă și tot mai nouă, Marele Arhichereu se simte, că dînsul este numai spirit, și în amărăciunea sa esclămă memorabilele cuvinte: „flere possem, sed iuvare non”

Așa este ziua morților, și omul simte deosebită mîngăere că cel puțin odată în an poate sacrifica o și memoriei celor morți, și poate face amintire de tot soiul de morți. Junimea dela universitatea din Budapesta a făcut din această și sîrbare spre a demonstra politicește.

Oratori au fost mulți și multe mormintele la cari s'au ținut discursuri. Aruncînd vîlul uitărei preste absolutismul de 10 ani, oratorii din cimiteriul dela Budapesta au plecat dela anul 1860 și la mormîntul fiecărui martir au spus că patria nu mai zace ferecată în cătuși, ea este liberă, din sîngele

FOIȚA.

Despre mișcarea sîrbilor în anii 1848 și 1849.

(Încheiere).

În mijlocul lui Septembrie 1848 s'a ales noul voivod sîrbesc, generalul Suplicaț, carele luînd comanda supremă asupra cetelor sîrbești, numite acumă „sîrbo-austriace,” dispunea de 21,084 ostași și 104 tunuri, căroră ungurii li opuseră 40,000 ostași cu 102 tunuri.

Împăratul Ferdinand disolvă dieta Ungariei, declară pre maghiari de rebeli și învesti pre banul Ielacici cu toată puterea civilă și militară.

„Împăratul” — dice Risticci „declară rebel parlamentului ungar și Austria Ungariei. Astfel se tîlmăcea atunci situațiunea monarhiei. Pre acest timp maghiarii din nou încercau a câștiga prin concesii pre sîrbi pre partea lor, era însă deja prea tîrziu, pentru că Austria le-a prevenit accordînd sîrbilor deja toate, pentru ce să ridice sîrbii armele.”

În adunarea națională sîrbească, ținută în 25 Septemvre 1848 în Carloveș patriarchul Rajacici mulțamește solemn sîrbilor pentru ajutorul dat.

În bătălia dela Ozra ungurii sub generalul Rott silind la capitulațiune o parte a oastei lui Ielacici și strîmtorînd foarte pre sîrbi, patriarchul Rajacici într'o scrisoare a sa din 8/20 Octomvre 1848 conjură pre reprezentantele Rusiei din Belgrad a lucra într'acolo ca Rusia să iae sub scutul ei pre sîrbi.

Rusia ordonează Serbiei să i dea ajutor, că Rusia i va trimite arme — sau cel puțin se esopere dela unguri un armistițiu pre basa vechelor privilegii.

„Acest paș al patriarchului, de și fără rezultat,” dice Risticci, „totuși este caracteristic și istorice însemnat.”

Intr'aceea lupta curgea cu noroc schimbătoș în Bănat și pre câmpiile Bacichei. O deputațiune sîrbească încercă la curte, aședată la Kremsier a esopera recunoașterea voivodului și a patriarchului sîrbesc, statorirea granițelor voivodatului sîrbesc și o constituțiune pre seama acestuia.

În 3 Decemvre 1848 împăratul Francisc Iosif întărește pre Rajacici de patriarch sîrbesc și pre generalul Suplicaț de voivod, și promite totodată a regula voivodatul sîrbesc după ce se va fi făcut eară pace.

„Însă acest promis Voivodat a trebuit să fie eluat mai întăiu. Voivodul Suplicaț în persoană rugă personal ajutor dela guvernul sîrbesc și fiind-

că și Rusia se hotări a sări într'u ajutor Austriei, guvernul sîrbesc ordonă ca luptătorii conduși de antistii lor, să treacă granița. Cooperarea Serbiei prin aceasta dară a luat un caracter deschis, oficial. Nouăle trupe auxiliare le conducea consiliariul de stat Petrovici. Din Serbia au sosit totodată la comitetul național 20000 de galbeni și 36000 sfînți; munițiunea se trimetea fără d'aceea de mai nainte mereu. Serbia era arsenalul de arme al voivodatului sîrbesc.”

După repedea moarte a voivodului Suplicaț, ungurii atacară și mai vehement pre sîrbi, și comanda oastei sîrbești, o primi generalul Todorovici, Patriarchul Rajacici de nou se adresă pentru ajutor la Serbia, și împreună cu Todorovici publică proclamațiuni, în cari conjură pre sîrbii din Serbia să dea ajutor.

Aceste proclamațiuni, anume ale patriarchului, aflau rîsunet puternic în Serbia. Mai din toate districtele Serbiei alergau la luptă cete voluntare.

„Generalul Knicianin,” dice Risticci, „acumă numai sta în fruntea voluntarilor numai. Sub comanda lui se adună la 12,000 luptători din Serbia, mai cu seamă din districtele Krusevaț, Ciupria și Posarevaț. Afară d'aceea se mai lupta un număr însemnat împrăștiat sub alți conducători sîrbești.”

Lupta curgea în toată Ungaria. Mișcarea sîrbilor la început națională, cu înecet îmbracă ca-

lor a isvorit această libertate. Pot deci odichni în pace, căci peste mormântul lor adie vântul, care împrăstie rațele de lumină și căldură peste tot locul, unde numai locuiesc unguri.

Junimea ușor se însuflește, și ei nici escesul de zel nu i se poate lua în nume de rău. Libertatea ca fecioară curată în toată vremea a fost idolul căreia i s'a închinat junimea. Dovadă demonstrațiunile din Moscova, Kiev, Sânpetersburg, Lipsca Viena și București.

Singură universitatea din Cluj și pareni-se cea din Pesta înțelege libertatea altcum și nu ca toată lumea. Precând glorifică memoria junilor poloni, cari la anul 1848 au luptat umăr la umăr cu honveții ungurești pe atunci n'au cuvinte de hula îndestulitoare la adresa noastră, de câte-ori dăm și noi semne de viață și sârbăm memoria martirilor nostri.

Este escentric lucru, că junimea ungurească chiar și în noțiunea libertății difere de ceialaltă lume.

Revista politică.

Comisiunile delegațiunilor din Pesta până acuma nu au răsfoit lucruri de senzațiune pentru lumea politică. O telegramă sosită în momentele din urmă ne spune că raportorul comisiunei pentru afacerile esterne din delegațiunea austriacă, Baronul Hübner, au adresat ministrului de externe unele întrebări, la cari ministrul a dat răspunsuri de tot importante. Credem că cât mai curând vom fi puși în plăcuta pozițiune de a vedea în ce stă de tot importantul răspuns al ministrului nostru de externe.

Una se vede a fi mai mult decât sigur. Cestiunea rețelei drumului de fer în Orient va forma obiect de discuțiune în delegațiuni. În special se desvoltă mare zel pentru clădirea acestei rețele în cercurile ungurești. Misiunea Ungariei în Orient e mult condiționată dela legăturile de căi ferate cu Orientul. Încă de pe timpul când actualul ministru comun de finanțe Kállay era ambasador la Belgrad se ventila această cestiune. Conferența a quatre basată pe congresul din Berlin, a stipulat lucrul mai de aproape, făcând planul întregii rețele. Delegații Turciei au luat asuprași obligământul că proiectul va fi pus în lucrare, așa ca la toamna anului 1886 drumul să fie dat comunicației. De atunci și până acuma Turcia n'a lucrat nimica.

Greutatea principală se vede a fi și aici cestiunea unei întreprinderi private. Turcia a făcut anii trecuți o convenție cu un anumit Baron Hirsch și acuma nu vrea să se țină de această convenție. Hirsch voeste să pună întreprinderea sa în spatele guvernului austro-ungar. În acest stadiu al lucrului vor avea a interveni delegațiunile spre a complana lucrul, eventual a propune față cu renitența Turciei măsuri severe spre a se putea duce la îndeplinire dispozițiunile tractatului dela Berlin.

Englesilor le merge de tot rău în Egypt. Ca povestile auzite în pruncie ni se păreau știrile despre învingerile Mahdiului asupra trupelor engleze. Știrea cea mai nouă și cea mai senzațională este, căderea orașului Charthum și a lui Gordon în prinoare.

Această știre a venit de tot pe neașteptate. Guvernul Angliei tocmai acuma a luat măsuri mai energice spre a pune odată capet revoluțiunii din Sudan. Cu lunile de zile s'au făcut preparările și acuma când era să-și dea mâna lordul Wolseley cu

Gordon, vine fatala știre despre căderea orașului. Situațiunea este penibilă și nu mai puțin penibilă este și pozițiunea guvernului Gladstone.

Dintraltele știrea aceasta încă trebuie să se adeverească, și guvernul Angliei o a desmîșit de două ori până acuma.

Nu mai puțin ca cea a Angliei este neplăcută pozițiunea Franciei în războiul cu China, pozițiune pe care diariul „Voința națională“ o schițează în următoarele:

Scumpul mai mult păgubește și leneșul mai mult aleargă. Ministrul Ferry s'a convins printr'o dureroasă experiență de adevărul proverbului românesc. Războiul cu China se prelungește de cinci luni și mai bine, și dacă lucrurile vor merge trăgându-se ca până acum, nu se știe nici când, nici cum se va termina. Este adevărat că noutățile din urmă nu sunt cu totul nefavorabile francezilor și că armata vastului imperiu ceresc, cu toate munițiunile ei moderne, nu se poate măsura cu impetuoșii fii ai Europei; dar pe de altă parte, nu este mai puțin învederat că această prolongire a războiului în estremul orient dovedește, că trupele franceze trimise în contra Chinei nu sunt îndestul de numeroase, pentru că se poată câștiga o victorie decisivă asupra vrășmașilor lor și ca să pună un sfârșit onorabil acestui conflict, în care ciocnesc atâtea interese. Atât corpul generalului Briere de l'Isle cât și trupele de debarcare ale amiralului Courbet în Formosa sunt nevoite a se mărgini la defensivă și a evita o încăierare formală, de al cărei rezultat nu sunt sigure. Din știrile parțiale ce am avut până aci, s'a vădit că armata franceză, în toate întâlnirile ei cu armata chinezească, a eșit biruitoare, pe când codații fii ai orientului se întorceau acasă cu capetele sparte și cu oasele rupte; dar această înpregiurare nu convinge și n'a convins încă pe cei din urmă, că trebuie cu ori ce preț să se închine celor dintâi și să le primească condițiunile de pace.

În aceste înpregiurări ce-i rămâne ministerului Ferry de făcut? Firește, să trimită un corp de întărire trupelor actualmente aflătoare în Tonking. Dar această trimitere isbește de două greutăți, am putea dice două imposibilități: una de natură politică, alta de natură financiară. Întărind-se armata de expedițiune, se micșorează numărul trupelor din Europa, și opiniunea publică se teme că nu cumva, în cazul unui războiu pe continentul nostru, Republica să nu rămână prea slabă în fața Germaniei. Cabinetul Ferry nu voeste să cadă sub bănuială că slăbește armata franceză, într'un moment când poate are mui multă nevoie de cât ori când să fie gata la ori ce eventualitate. Ministerul unei republice în deosebi trebuie să fie cu luare aminte asupra direcțiunii ce urmează opiniunea publică, de care el se influențează întocmai ca un barometru de variațiunile atmosferice. La această considerațiune se mai adaugă alta de natură financiară, care nu este mai puțin importantă. Trimiterea unui nou corp în Tonking ar necesita cheltueli considerabile, și aceasta nu vine nici de cum la socoteală ministrului. De doi ani situațiunea financiară a Franciei nu mai este așa de înfloritoare ca mai nainte, și opiniunea publică nu mai voeste să audă la creșterea deficitului. O sporire a datoriilor statului ar degusta lumea nu numai de cabinetul dlui Ferry dar chiar de guvernul republicei, și ar înlesni monarhiștilor ajungerea scopului lor, pe care acestia-l urmăresc

de atâta timp și cu o tenacitate așa de îndărătnică. Pe de altă parte, alegerile se apropie cu pași repezi, alegeri nu numai de deputați și senatori, ci chiar de președinte al republicei. Eată pentru ce ministrul actual trebuie să se gândească foarte serios asupra modului în care să resoalve conflictul franco-chinez.

Și cu toate acestea ministerului nu-i rămâne alt mijloc de cât mărirea corpului de expedițiune. A lăsa lucrurile baltă, ar fi un non-sens și o rușine. A continua războiul cu armata de până acum ar fi a se espune să prelungească la infinit o situațiune neplăcută din toate punctele de vedere. Singurul mijloc de a pune capăt acestei situațiuni ar fi de a dovedi chinezilor printr'o măsură energică, că au comis o nebunie luându-se la colț cu o putere europeană de întâiul rang. Această probă nu se poate da de cât prin sporirea numărului trupelor actuale din Tonking.

Diarele franceze, sau mai bine unele din ele, nu au întârziat de a vedea rușinea la care se espune republică retrăgându-se fără nici o ispravă din acest războiu sau continuându-l cu o armată neîndestulătoare. Așa „Republique française“ și ride de cei ce afirmă că Francia și-ar desorganiza armata sau ar rămânea fără apărare în fața Germaniei, dacă ar mai trimite încă câteva mii de militari în Tonking. La adecă, aceste câteva mii s'ar putea lua din Algeria fără cel mai mic inconvenient pentru siguranța provinciei. Întru ceea ce privește cheltuelile trebuincioase pentru întreținerea războiului, ministrul trebuie să înțeleagă, că o economie rea este adesea mai păgăbitoare de cât o libertate înțeleaptă. Miclele trimiteri de trupă costă în definitiv tot atâta, dacă nu și mai mult, decât o trimitere îndestulătoare, fără să aibă același efecte avantajoase, și banii scoși cu țărâta se ridică în cele din urmă la o sumă considerabilă, fără se producă rezultate proporționale cu totalul cheltuit. Cât despre războiu însuși, cabinetul Ferry are, în fața Camerelor și a națiunii, scusa că nu l'a nascocit el însuși, și că l'a moștenit dela predecesorii sei. Al termina cu fericire, a ridica prestigiul și autoritatea republicei, nu numai în fața asiaticilor ci și a Europei, a da lumii o dovadă strălucită de puterea și tăria sa, iată ce cabinetul actual trebuie să facă cât mai în grabă și cu ori ce preț.

În Belgii în locul ministerului radical ultramontan a venit unul mai moderat însă tot ultramontan. Acesta abia instalat a și intrat cu curia papală în legături diplomatice, denumind ambasador la Vatican.

Câștigul liberalilor din alegerile ultime nu este a se desconsidera. După cum s'a dus guvernul radical ultramontan așa se va duce și cel actual, căci motivul agitațiunii — noua lege de școală există, și existând ea, efectul nu va mai putea sta mult timp ascuns.

Varietăți.

* **Contele Melchior Lonyai** a cărui înțetare din viață o am anunțat în numărul de Marța trecută s'a născut în anul 1822 din o familie nobilă protestantă. Ca june încă s'a distins prin mintea sa ageră mai cu seamă în dieta dela 1843, 1844 apoi 1847.

Pe timpul absolutismului a trăit retras la moștile sale ocupându-se cu economia; la 1867 ajunse

racterul unui rebel în favorul împăratului și în al Austriei. Asupra sârbilor nu mai dispunea patriarchul Rajacici cu comitetul național, ci guvernul din Viena. Patriarchul Rajacici acum fu subordonat noului comandant, generalului Rucavina din Temišoara, deși remonstra contra acestei subordonări. Din Viena se aprobă provisorice această dispozițiune.

„Până la moartea lui Suplicaț — „dice Ristici „armata sârbescă se numea națională, oficerii, naționali și comandantul se numea voivod; după moartea repentină a acestuia cu încetul toate se făcură împărătești: armata, oficerii și generalii. După această schimbare desastrelor și retragerile urmau unele după altele, astfel încât Banatul și Bacica nu s'au mai putut ține.”

Între astfel de înpregiurări comandantul oastei sârbești, generalul Knicianin nu mai afla teren de activitate pre sama sa. În 16 Februar 1849 el se reintoarse cu ostile sale în Serbia dând sârbilor din voivodat se priceapă, că colucrarea sa s'a sfârșit. Dintre 12,000 ostași 8000 s'au reîntors cu el în Serbia, restul remase încă în Ungaria împrăștiat în castre diverse.

„Nici astăzi, „dice Ristici, „nu se știe cauza nemijlocită, care au constrins pe Knicianin a părăsi câmpul de luptă. Unii dau cu socoteala, că guvernul sârbesc cedând intervențiunii consulilor apuseni a citat a casă pe Knicianin. Mai de creșut însă mi

se pare, că curentul reacționar a dus pe sârbi acasă, tot una făcutusau inițiativa din partea Austriei sau a guverului sârbesc.”

Ungurii înaintau. Austria începă a cere ajutor dela Rusia, însă împăratul Nicolae aștepta până ce Austria va ajunge la marginea abisului — și el nici n'avea de a aștepta mult.

„O grea soartă a ajuns Austria, ori învinge ori va fi învinsă. Aceasta a fost opiniunea publică, exprimată de lordul Palmerston în parlamentul englezesc.

Rusia hotărâtă fiind a începe acțiunea și a ajuta Austriei, pozițiunea Sârbiei asemenea s'a schimbat și s'a ușurat.

„Sârbia, „dice Ristici, „era fără îndoială trasă în cercul reacțiunii. Contra voinții sale Sârbia trebuia să înnoate cu curentul, de care la început fu cuprinsă. Patriarchul Rajacici din nou ceru ajutoriu dela guvernul sârbesc.

De și Knicianin s'a reîntors deja, guvernul sârbesc totuși nu putu să nu împlinească rugarea patriarchului, căci din purtarea consulului rusesc se vedea apriat, că Sârbia cât mai curând va face cauză comună cu Rusia. Prin aceasta Sârbia se născu a afla o nouă proptă și o nouă recunoștință. De altă parte sârbii din Ungaria și imperiul austriac au fost de odată amenințați.

Conducătorii Sârbiei deci nu tănuiau, că e vor da ajutor sârbilor din Ungaria numai sub condițiunea, dacă dinastia și întregitatea Austriei se va susține intactă.

În 26 Martie 1849 Knicianin din nou trecu Dunărea, însă acuma numai cu 2000 ostași, și la Titel se aședă în castre întărite. De aici respinse toate atacurile și împedecă trecerea peste Tisa și Dunărea.

Într'aceea armata austriacă ajutată de cea rusească pătrunsă din nou în Ungaria; eară banul croat porni spre a se împreuna cu armata austriacă și rusească. În 23 Iuliu 1849 Knicianin respinse ultimul atac — și 20 zile după aceea Górgéy capitulă la Világos (Șiria) înaintea Rușilor.

„Ce au câștigat sârbii, „întrebă Ristici prin aceste jertfe în avere și sânge, prin acesta ținută a lor pentru restituirea, pentru susținerea unității Austriei? Nimic. Pentru că și Austria absolută, centralizată, și Austro-Ungaria constituțională, persistară în tradiționala lor politică neamică slavilor din Orient.”

Ristici descrie mai departe și ilustrează relele, câte au urmat apoi asupra Sârbiei pentru că s'au aliat și s'a încreșt guvernului din Viena: și că toate încercările contelui Andrásy în numele lui Kossuth de a înfrăți sârbii cu maghiarii au rămas fără efect și toate promisiunile și concesiunile fură respinse. După trântirea mișcărilor liberale în Austria prin-

ministru de finanțe în ministeriul lui Andrásy, la 1870 fu numit ministru de finanțe în ministeriul comun, și în anul următor ministru-president până la 2 Decembrie 1872. Dela 1875 a fost membru la casa de sus, dela 1866 până la 1871 vicepresident la academia ungurească de științe, iar dela 1871 president al acestei academii.

Comitele Lonyai ca ministru-president a încercat o formă de împăciuire între politici români și guvernul unguresc, o împregiurare care de câte-ori se amintește, totdeauna produce nervositate între politici nostri.

După cum am amintit contele fu lovit de apoplexie presidând în o comisiune a bisericei protestante în casa episcopului Szász Károly. Ajutorul medicilor fu zădarnic, căci el după 5 oare de suferințe reposă.

* (Postal). Se escrie concurs:

1. Pentru mai mulți adiuncți de classa I. la oficiul de poștă.

2. Pentru mai mulți adiuncți de classa a II.

Condițiuni. Cauțiune de 200 fl.

Emolumente. La cei pentru classa I. salariu anual 600 fl. și 100 fl. bani de cuartir.

La cei pentru classa II. Salariu 500 fl. bani de cuartir 100 fl.

Concursa pot cei provăduți cu documente conform articolului de lege II. din 1873. Suboficieri cualificați spre acest post și magistri postali cu practică de mai mulți eventual.

Mai sunt și locuri vacante pentru practicanți la poștă cu remunerațiune de 300 fl. pe an.

Suplice pentru postul dela classa I. să se aștearnă în 3 săptămâni, la al doilea în șase săptămâni.

* (Postal). Cu 22 Octombrie începând se deschide comunicație postală cu trăsura între Bistrița-Deeș, Apahida.

Mersul:

Pleacă din Apahida	10 oare	45 min.	sara
" " Választut	12 "	10 "	"
" " Gherla	2 "	10 "	"
Ajunge la Deeș	3 "	35 "	"
Pleacă din	4 "	—	"
" " Csicsó-Keresztur	6 "	5 "	"
" " Sonkerék	8 "	—	"
Ajunge la Bistrița	10 "	30 "	dim.

* (Petrecere). Elevii anului I. dela academia de montanistică și silvicultura din Selmezbánya la 3/15 Novembre vor arangia o petrecere cu joc.

Petrecerile inocente a le junimei i procură, acestei momente de distracțiune, și noi cu plăcere înregistrăm știrea despre această petrecere, căci între acești tineri sunt și juni de ai nostri.

* (O încreștinare în ritul ortodox). „Tutova” spune că Dumineca trecută, în biserica Sf. Ilie din orașul Bârlad, s'a săvârșit sfântul botez în legea creștină ortodoxă a d-lui inginer Rudolf Stümer, D. Stümer, de naționalitate germană și de religie romanocatholică, dorind a trece la ritul ortodox, a primit sfântul botez cu tot ceremonialul convenit, în fața unui public numeros. Botezul s'a oficiat de stinția sa părintele Hr. Buzescu, protoereul județului, iar ca naș al botezului, figura d. Teodor Voinescu. „Resb.”

*) Noi o reproducem ca curiositate, căci botezul nu se repetă. R.d. „T. R.”

cipele A. Karageorgevici se apropia de guvernul vienez și începu a se înțelege cu acesta asupra opozițiunii din țeara sa proprie.

„Cea dintâia relațiunile intimă” dice Risticici, „încheată cu monarhia vecină puse pre principele Karageorgevici sub un fel de protecțiune austriacă, aceasta însă așa era de suspectă încât mai târziu aceea protecțiune deveni în mâna contrariilor principelui o armă omorătoare, fără ca aceasta protecțiune să fie putut schimba sau îmbunătăți soarta lui. De altă parte relațiunile ce ministrii principelui au încheiat cu emigranții ungari au rămas fără folos pentru ei. Generalul Knicianin, deși deosebit distins de împăratul austriac, totuși a fost prevenitor emigranților ungari astfel încât în casa sa din Belgrad a oferit refugiu muierei dictatorului Kossuth, când ea era pre fugă către Constantinopol. Însă Knicianin muri în 1855 fără a putea manifesta deplin simpatiile sale pentru unguri.

Garașanin încă încheia relațiuni mai întâiu cu reprezentanții revoluțiunii ungurești și mai târziu cu emigranții poloni, împrăștiati în toată lumea. Deși aceste împrăstări rămaseră fără rezultate, Garașanin totuși remase în toată viața sa suspiciunat de toate cabinetele conservative.

În fine Risticici pre basa celor întâmplare arată, că contra puterii faptelor, contra logiceii istoriei nu poate nime lupta și nici nu este nime, cine să le poată împedea.

Ion Răușerul.

* (Celor lungi în limbă.) Intrebat Zeno de trimiși regelui Ptolomeu: ce s'e spună regelui? Spuneții, le răspunse, că a-ți întâlnit în Athena un om bătrân, căruia între pocale nu-i umblă gura și știe să tacă!

* (Pentru ce balsamau perșii și egiptenii morții lor)? La perși și egipteni arderea morților a fost oprită, pentru că perșii credeau, că focul este Ddeu; pentru aceea credeau de nedrept a da pe cei morți lui Ddeu. Egiptenii creșdând că focul este un animal sălbatic, care arde și consumă tot ce se naște, și după ce s'a saturat și pe șineși s'e nimicește: pentru aceea ei pre cei morți nici nu-i ardeau, nici nu-i țipau la fiarele sălbatice, ci i balsamau, ca nici vermii să nu-i poată mânca.

* (Recept pentru cei desperați.) Veșdend Luther pe un desperat, care voia să-și peardă viața i-a dis. Da tu afară de aceasta n'a-i despre ce să te cugeți? și credeul și cautăi înțelesul, căci acesta va stlrni în tine pofta de a mai trăi.

* (O decisiune dela Schiernevici.) Unele știri de provenință italiană afirmă, că cei trei împărați sau ministrii lor ar fi hotărât, ca să se stabilească în statele lor un sistem de supraveghere a revoluționarilor, ca astfel comploturile urzite pe teritoriul unui stat în potriua celuilalt să poată fi cunoscute la timp.

* (Producte germane.) După o statistică din Berlin în Prusia se află 1635 diare germane cu 5,000,000 abonați; în Bavaria, Württemberg și în ducatul Baden sunt 552 diare cu un milion cinci sute mii abonați, în micile state germane sunt 360 diare cu 480,000 abonați; în Alsacia-Lorena 52 cu 120,770 abonați.

În Austro-Ungaria se publică adi 518 diare politice, din cari 297 în limba germană și 221 în alte limbi.

În 1882 în Germania s'a publicat 331 enciclopedii, dicționare și biografii, 1307 cărți de teologie, 1507 opere legislative, 839 cărți de medicină, 779 cărți de științele naturale, 165 de filosofie, 1851 cărți de școală și 401 cărți pentru copii.

* După datele dintr'o statistică militară în 1878 dintre tinerii înrolați în armata comună au fost 50,182, cari au știut scrie, așa dară 557%, pe când în 1877 numai 524%, și în 1876 518%. Numărul necunosătorilor de seisoare scade din di în di. Pe teritoriul fiecărei comande numărul celor ce știu scrie si ceti din 1000 înrolați se poate vedea din cele următoare: pe teritoriul comandeii principale din Praga din 1000 știu scrie 947, celei din Viena 930, celei din Innsbruck 928, celei din Brünn 676, celei din Gratz 657, celei din Budapesta 513, celei din Triest 344, celei din Zagrab 281, celei din Sibiu 263, celei din Krakau 251, celei din Lemberg 141, celei din Zara din 1000 știu scrie 91. După regate și state din 1000 înrolați știu ceti și scrie: în Salzburg 984, în Silezia 961, în Boemia 947, în Austria de jos 935, în Tirol 928, în Austria de sus 914, în Stiria 731, în Karinthia 724, în Moravia 593, în Krajna 537, în Ungaria 483, în Fiume 412, în regiunile litorale 341, în Croația 280, în Galiția 178, în Bucovina 137, în Dalmația 92. Dintre înrolați au fost 20,227 industreși, cei mai mulți în Boemia (dintr'o mie 415) mai puțin în Croația (dintr'o mie 102). În 1878 din 1000 supuși cercetării medicale au fost apti pentru serviciul militar pe teritoriul comandeii din Triest 252, celei din Zagrab 240, celei din Innsbruck 194, din Viena 193, din Zara 192, din Budapesta 191, din Praga 169, din Gratz 162, din Brünn 157, din Sibiu 139, din Lemberg și Cracau 138. Din cauza debilității corporale au fost respinși 69 respective 80% și anume în Sibiu 835, în Brünn 826, în Gratz 826, în Lemberg și Krakau 824, în Praga 819, Zara 797, Innsbruck 795, în Viena 791, în Budapesta 775, în Zagrab 740, în Triest 735 din 1000 inși.

* (Cel mai vechiu diar din lume.) Eată câte-va amănunte asupra celui mai vechiu diar din lume, care a fost acum în urmă transformat.

„Gazetta din Pekin”, a carei fundațiune datează din anul 911 al erei noastre, dar care nu apare regulat de cât din 1351, s'a transformat acum în urmă într'un mod complet. Această foaie apare de câteva săptămâni în trei edițiuni: cea dântăiu, „King-Pau” (diar al capitalei) imprimat pe hârtie galbenă, constituie diarul oficial al imperiului Chinei; a doua, „Hsing-Pau” (foaia comercială), imprimată tot pe hârtie galbenă, conține știri interesante pentru comercianți; a treia, „Titani-Pau” (foaia provinciilor), imprimată pe hârtie roșie, conține estrase din cele dântăiu două edițiuni.

Câte-și treile au cinci spre deuce mii abonați; redacțiunea este încredințată la șase membri ai academiei din Han-Lin.

În „Hsing-Pau” se cetea, ecum câte-va săptămâni, o invitare adresată guvernului orașului Ho-uam pentru a vërșă 2,000 taeli (16,000 franci) ce deatorește încă listei civile a Fiului Cerului, având în vedere, dice acest document, că caseta imperială este în acest moment aproape secată. Causa ar fi, după limbile rele din Pekin, risipele împărătesei Hu-au.

* (Cholera.) O telegramă din Roma de ddto 1. Novembre comunică 3 casuri de înbolnăvire de cholera și 3 de moarte în 31 Octombrie în Caserta, în Chreti unul de înbolnăvire, în Cuneo cinci de înbolnăvire și 5 de moarte, în Modena 4 de înbolnăvire și două de moarte, în Neapole 3 de înbolnăvire și patru de moarte, în Salerno 3 de înbolnăvire. După o telegramă din Paris: din 15 Octombrie până în 1 Novembre în Nantes au murit 15 de cholera. În 2 Novembre în Roma nu s'a raportat nimic despre cholera. Tot atunci în Neapole n'au fost nici un cas de înbolnăvire. În 2 Novembre în Nantes au murit de cholera 3 indiviți.

* Invetații adunați în Washington pentru a adopta un meridian unic au adus decisiunea ca:

„Dua să înceapă la miezul nopții și ceasurile să se numere dela 0. la 24.

Diarul „Adevărul” în comentarea acestei decisiuni dice: „Niminea nu poate să-și facă idee despre revoluțiunea ce o asemenea idee trebuie să aducă în obiceiurile și mai ales în vorbirea noastră.

Astfelu, pentru a se conforma cu hotărârea învetaților nostri, romancierierii n'au să mai scrie: „Miezul nopții, [ciasul crimei! „Ci „Doauăzeci și patru de ciasuri, sau zero ciasuri — ciasul crimei!”

Pe afișele teatrului nu se va mai ceti că piesa va începe la oara 9 sara, ci la oara 21, și tot astfel în toate.”

* (Japonia și libertatea conștiinței.) În Japonia budismul nu mai e religie de stat. Guvernul japonez nu va mai subvenționa nici un cult și este permis fie-căruia a profesa cultul care-i convine.

* (Juriul de frumusețe.) Cetim în „Telegraful.” Zilele trecute împăratul Germaniei cu soția sa sosea la Colonia, 80 de fete trebuia să-i întâmpine, dar aceste 80 de fete trebuia să fie cele mai frumoase din oraș.

Nu era lucru ușor de a alege pe aceste fete, dar în fine se făcu.

Una din ele trebuia să dea un buchet împăratului și, cum se cădea, trebuia să se aleagă cea mai frumoasă din cele 80. Un juriu se constituia dar, după ce deliberă multă vreme, nu alege nimic; misiunea sa era cu adevăr foarte grea și... periculoasă: Femeile nu sunt blânde când e vorba de frumusețea cumpărată în borcane, cu cutia și cu foițe dară-mite când e vorba de frumusețea lor proprie!

Eligibilele propuseră să devină alegătoare, adică să voteze fie-care în secret pentru alegerea celei mai frumoase. Juriul de frumusețe primi cu bucurie, dar după deschiderea voturilor alegerea ar fi putut începe pentru că fie-care era cea mai frumoasă: fie-care votase pentru sine, dic gurile rele.

Sorții au fost siliți să intervină și, din întâmplare avură mai mult curagiu de cât arbitrii, mai multă dreptate de cât frumoasele, căci numele celei mai gingașe fete ieși din urnă.

* (O plăcută istorioară a unui ventriloc.) Cronicarul diarului „Le Telegraphe” povestete o plăcută istorioară a unui ventriloc al cărui erou fu Comte, fondatorul teatrului Bouffes-Parisiens.

El se afla în vecinătățile de la Valençay la epoca lui Napoleon I, care spera a pune mâna pe coroana Spaniei internând în acest castel pe infanți, pe cari îi atrăsese la fruntarie. Era foarte greu ca cine-va să s'apropie de Valençays, căci era mare teamă d'un atac. Dar Comte, care nu era cunoscut, se prinse că are să între în oraș. Deci, se duse într-una din zile la tîrg îmbrăcat în țeran, și intră la tocmeală pentru a cumpăra un porc. Comte dișe că porcul este bolnav și rios. Vîndătoarea fu foarte indignată.

— Cum? porcul meu bolnav! rios! dar este cel mai frumos porc din tîrg. Atunci, Comte apucă pe porc de urechiă și-i dișe:

— Spunemi drept, fără a te teme de stăpâna ta ești bolnav și rios?

O voce, care sîmănă cu guțaitul porcilor, răspunse:

— Stăpâna mea este o mincinoasă... sunt bolnav și rios.

Vîndătoarea rămase uimită, apoi infurindu-se dișe:

— Un vrăgitor.

În urmă, sosit gardul câmpenesc care arestă tremurând pre vrăgitor și pe porc, care dete reprezentantului autorității epitetul de guguman. Sgomotul despre aventura sa ajunsese până la castel. Ducele de Apsberg, comandante militar, nauđise nici odată vorbindu-se despre porcul vorbitor; el voi să

vadă acest fenomen. Dar porcul nu mai vorbea. Fără îndoială că dobitocul avea spiritul de contradicere sau poate că nu vorbea decât numai în fața vrăjitorului.

Ducele se opri la aceasta explicare din urmă, și din ordinul său, se aduse prizonierul legat în lanțuri din castelul unde se prinsese că are să intre.

Când Comte se află în fața dobitocului, dîse: „— Domnule porc! — Dobitocul nu răspunse — Domnule porc, te rog aibi milă de mine și vorbește. Monseniorele este nerăbdător.”

Porcul scoase un gîităt [surd și întinse botul și pîru dispus a răspunde la aceasta dorință. „Domnule porc, urmă Comte cu o voce stăpîietoare, voiești să me perzi! te rog, un cuvînt, un singur cuvînt!”

— Și de când niște oameni de nimic ca tine vorbesc cu capul acoperit naintea unui om de calitate mea? răspunse cu mîndrie dobitocul.

Mirarea fu generală. Comte observă celor de față că fiind cu mîinile legate nu poate să-și scoată pâlăria. În urmă acestei observări, fu deslegat, și ți-

nînd între genunchi corpul dobitocului, începu să vorbească cu el:

— Seniore purcel, ai bunătatea a-mi spune în fața căror personaje am onoarea de a me afla? Te afli înaintea AA. LL. RR. infanții Spaniei, răspunse dobitocul.

— Și cum se numește vrăjitorul? întrebă repede unul dintre tinerii principi.

— D. L. Comte, ventriloc și fisic ordinar al Altețelor Lor Regale, dacă ele binevoiesc ai da acest titlul.

* (Errată.) În corespondența din țara Bârsei publicată în numărul 123 al ziarului nostru, la rîndul al treilea din coloana a doua în loc de: „și președinții reuniunilor, învățătorii ar trebui” este a se dice: „și președinții reuniunilor învățătorilor ar trebui” etc.

Loterie.

Mercuri în 5 Noemvre n. 1884.

Brünn: 62 81 34 89 69

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 Noemvre n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.60	122.50
Renta de aur ung. de 4%	93.65	93.95
Renta ung. de hîrtie.	89.50	89.50
Renta de aur austriacă	103.50	103.70
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	97.80	97.50
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	139.50	119.—
Sorți de regulara Tisei	115.80	116.—
Sorți ungurești cu premii	116.—	116.—
Datorie de stat austriacă în hîrtie	81.30	81.80
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorfire	99.60	99.—
Datorie de stat austriacă în argint.	82.45	82.25
Serisuri fonciari ale institutului „Albina”	—	100.8
Acțiuni de bancă de credit ung.	292.60	292.80
Împrumutul drumurilor de fer ung.	143.—	142.50
Obligațiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	105.50	105.50
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorfire	100.50	99.50
Obligațiuni urbariale temeșane de	100.—	100.—
Galbin	5.78	5.77
Napoleon	9.67 1/2	9.68
London (pe polița de trei luni)	121.90	121.95

Nr. 118.

[927] 1—3

CONCURS

Pentru ocuparea unui post profesoral la gemnasil gr. or. român din Brad, protopresbiteratul Zarandului și anume pentru: Istoria naturală și Geografia, ca studiu principal și una din limbile vii ca studiu ausiliar, prin aceasta se escrie concurs cu termin de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român” în cari ți se va efep-tui și alegerea.

Salariul anual împreunat cu acest post e 600 fl. și decenale de câte 100 fl.

Concurenții vor adresa petițiunile lor subscrisului președinte al comitetului gimnasial, instruite cu următoarele documente:

a) Că sunt români de religiunea gr. or.

b) Că au calificațiunea prescristă de art. XXX. din anul 1883 §. 30 în combinare cu §. 61.

Din ședința comitetului reprezentanței gimnasiului gr. or. român din Brad.

Brad, în 11 Octombore 1884.

Vasiliu Damian,
protop. și președ. comitetului.

Nr. 195

[925] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de clasa III-a din comuna Fînațe în protopresbiteratul Cetății de peatră, pentru reintregirea acesteia se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

a) Dela 160 familii câte o măsură mare de cucuruz sfermit.

b) Ușufructul anual a 3 cimiterii.

c) Stolele dela anumitele funcțiuni preoțești satorite pe basa decesiunei sinodului protopresbiterat din a. 1872.

Toate aceste computeate la olaltă dan un venit anual de 400 fl.

Doritorii de a ocupa această parochie au a-și așterne cererile instruite în sensul prescristelor Stat. Org. și a Regulamentului pentru parochii din 1878 până la terminul susamintit la subscrisul oficiu ppresbiterat per K. Monostor.

Cărpiniș la 27 Septembore 1884. În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Șovrea,
protopresbiter.

Nr. 25.

[921] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Cara, protopresbiteratul Clușului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt;

a) Casă, grădină și sesiunea parochială în preț de 212 fl. 50 cr.

b) Dela 90 familii câte ună merță cucuruz sfîrmit și câte o ți de lucru,

ear dela 24 familii neorustice câte 2 țiile lucru în preț de 64 fl.

c) Stola computeată în 58 fl. 90 cr.

Suma 435. fl. 40. cr.

Doritorii de a ocupa acest post de paroch au a-și așterne suplicele lor instruite conform legilor din vigoare, în terminul mai sus arătat Oficiului protopresbiterat gr. or. din Cluș.

Cluș, 28 Septembore, 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu,
protopresbiter.

Nr. 361.

[922] 1—3

Prolungire de concurs.

Neconcurând nici un individ pe deplin cualificat la postul de paroch din Costeni cu venit anual de 250 fl. v. a., pentru care s'au scris al doilea concurs în „Telegraful Român” Nr. 23 a. c., deci terminul de concurs acuma a treia oară, se prolungește cu 15 zile dela prima publicare, pe basa ordinului consistorial din 28 August Nr. 2892 B. a. c.

Dela oficiul protopresbiterat gr. or. al Solnocului.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Cupșeni, în 1 Octobore 1884.

S. Cupșa,
protopresbiter.

Nr. 426.

[923] 1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. din Zizin de clasa III din protopresbiteratul I. al Brașovului, se deschide prin aceasta Concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele sînt:

1. Dela 37 familii întregi à 1 fl. 50 cr. fl. 55.50

2. Dela 17 familii văduve à 75 cr. fl. 11.25

3. Dela 13 neorustici 1 fl. „ 13.—

4. Casa parochială „ 40.—

5. 1 1/2 locuri de arătură cu venit „ 20.—

6. 5 locuri de fînaț cu venit „ 25.—

7. Cimiteriu cu folos de „ 2.—

8. Venitele stolari în genere „ 35.—

Suma totală fl. 221.75

Doritorii de a ocupa la aceasta parochia au a-și așterne suplicele lor în terminul sus arătat instruite conform statutului organic și regulamentului din 1878.

Brașov, în 27 Octobore 1884. Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric,
protpr. ca adm. ppresb.

Nr. 203.

[924] 1—2

CONCURS.

Pentru vacanta parochia gr. or. de a III-a clasă din comuna Bertan protopresbiteratul Mediașului, se des-

chide concurs cu terminul de 30 zile dela prima publicare a acestui concurs, cu care sunt împreunate următoarele emolumente:

1. Folosirea unei porțiuni canonică de 18 jugere arătoare și fînaț.

2. Tacele stolari obicinuite.

3. Dela 80 familii câte 33 cr.

4. Dela neorustici câte o ți de lucru.

5. 6 stângini de lemne din pădurea comunală.

Toate acestea computeate aduc un venit anual de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie au a-și așterne suplicele lor instruite conform prescristelor din Statutul org. și ale Regulamentului pentru parochii până la ziua sus fip-sată subscrisului în Mediaș.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Mediaș, 30 Septembore 1884.

Dionisiu Chendi,
adm. protopopesc.

Nr. 332.

[918] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a venită vacantă din comuna Căcova se escrie pe basa ordinului Preaveneratului Consistoriu archidieceșan din 21 August 1884 Nr. 2680, ex 1883 concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

1. Porțiune canonică 20 jugere pădure și 2 jugere arătură.

2. Dela 80 de familii câte două vedre de must și câte două țiile de lucru de familie.

3. Venitele stolari îndatinat și regulate.

Toate acestea aduc la an aproape 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa supramenționata parochia au să-și substearnă suplicele provădute amăsurat prescristelor legii din vigoare subsemnatului oficiu protopresbiterat până la indicatul termin.

Sebeș în 1 Octombore 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. în conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Tipeiu,
protopresb.

Nr. 190.

[916] 3—3

Concurs.

De oare-ce în urma concursului publicat în „Telegraful Român,” a treia oară Nr. 20 a. c. la postul de capelan lângă neputinciosul paroch Iacob Tărchilă din Șeica mare, protopresbiteratul Mediașului, n'au concurat nici un individ cualificat, se escrie de nou concurs pentru acest post cu termin de 30 zile dela datul de față.

Emolumentele sunt:

1. Cuartir cu edificiile necesarii asigurat din partea parochului.

2. Toate venitele stolare, unde va servi capelanul, computeate cu 50 fl.

3. Stola ficsă, asigurată din partea parochului Iacob Tărchilă, de 150 fl. pe tot anul.

4. O soarte de lemne din pădurea comunală computeată cu 16 fl.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne petițiunile lor instruite la subscrisul oficiu protopresbiterat.

Mediaș, 30 Septembore. 1884.

În conțelegere cu comitetul bisericesc respectiv.

Dionisiu Chendi,
adm. ppresbiterat

Nr. 268.

[971] 3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de paroch în vacanta parochie de clasa a III. în Voivodeni-mari, ppresbiteratul Făgărașului, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele sunt:

Dela 100 familii câte o ferdelă de oves de familie, precum și venitele stolari de preste an, staverite în ședința comitetului din 8 Septembore a. c., cari toate aceste emolumente la olaltă dau suma de 370 fl. 45 cr.

Doritorii de a ocupa la aceasta parochie au a-și așterne suplicele lor în terminul mai sus arătat, instruite conform Statutului Organic și regulamentului din a. 1878.

Făgăraș 24 Septembore 1884.

Oficiul protopresbiterat în conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu,
protopresbiter.

Nr. 272.

[920] 2—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochie Șilea magiară protopresbiteratul Tîrnavei inferioare, publicat în Nrii 86 și următorii ai „Telegrafului Român,” se prolungește cu 30 zile dela datul primei publicări.

Deag 28 Septembore 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial

Daniil de Tamaș,

adm. prot.

Nr. 345.

[926] 1—1

Publicațiune.

Nicolae Androne din comuna Pianul de jos, protopresbiteratul Sebeșului fiind despărțit de pribegita lui soție Ana născută Herlea tot de aci, prin sentința preaveneratului consistoriu archidieceșan din 17 Iuliu 1884 Nr. 731 B. aceasta se aduce la cunoștința publică conform conținutului §. 124 din procedura matrimonială.

Sebeș în 23 Octobore 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or.

I. Tipeiu,
prot. gr. or.